

Вона — ріка, і це не перемелеться...

Іван Андрусяк

Олегові Солов'ю

вона - ріка, і це не перемелеться,
не перетреться, що вона - ріка:
під білі руці горнеться і стелиться,
і над овиддям горнім не зника,

над глинищем тривкої меланхолії,
над тугою, що млосна і туга, -
над берегом, що твориво спотворює
і твориво ж таки оберіга